

IZ OBČINSKE ZVEZE DRUŠTEV UPOKOJENCEV

Pot iz mrtvila

Občinska zveza društev upokojencev je bila ustanovljena pred skoraj štirimi leti, ko je izšel novi zakon o društvih. Seveda so se s tem reorganizirala tudi vsa društva. O minulem delu Občinske zveze društev upokojencev naše občine smo se pogovarjali z njegovim predsednikom Zlatkom Močnikom.

»Občinska zveza,« pripoveduje, »je bila do sedaj žal več ali manj na papirju, saj organizacijsko ni prilagojena dejanskim potrebam. Poleg tega pa nas tare še velika fluktuacija kadra, saj se mnogi preseljujejo, pa tudi stopnja umrljivosti je precejšnja. Hitrejši razvoj in uspešnejše delovanje Občinske zveze vidim v njenem prevzemanju vloge koordinatorja med posameznimi društvi, ki jih imamo trenutno deset.«

Seveda pa vse le ne gre jemati tako črno, saj ima vsaka medalja dve plati. Tako občinska zveza preko svojih društev obravnava vsa vprašanja, ki zadevajo upokojence in to od višjih pokojnin, stanovanjskih vprašanj, domov upokojencev, rekreacije, počitniških domov itd. Obravnava tudi vse sklepe, priporočila in navodila Zveze društev upokojencev Slovenije kakor tudi Zveze upokojencev mesta Ljubljane.

Vsekakor je pomembno tudi delo za širjenje članstva. Trenutno je včlanjeno okoli tri tisoč upokojencev, v zadnjih štirih letih pa se jih je vpisalo ali izpisalo (zaradi preselitve, smrti itd.) kar tretjina. Vsekakor je cilj občinske zveze, da se bodo vpisali vsi upokojenci naše občine. To naj bi dosegli z aktivnostjo vseh članov, saj je to konec koncev tudi ena od dolžnosti vsakega člana.

Zimska pomoč je termin, ki ga v vsakodnevem življenju prav gotovo nismo vajeni. Gre za denarno pomoč tistim članom, upokojencem, ki prejemajo minimalne pokojnine ter je namenjena za nabavo kurjave in podobno.

Na občinski zvezi društva upokojencev se veselijo tekočega napredovanja pri izgradnji doma upokojencev Kolezija. To še toliko bolj, ker je bilo v minulih letih precej nejasnosti okoli gradnje doma. Prvi trakt je sedaj že pod streho, drugi pa tudi ne zaostaja. Za del objekta, ki bo ob Kopališki ulici, so že izkopali prostor za temelje. Če ne bo prišlo do zastojev, bo ta velika pridobitev upokojencev naše občine in celotne Ljubljane delno vseljiva že letos, preostali prostori pa pridobitveni do naslednjega leta.

Upokojenci se prav tako vesele velike pridobitve za izletništvo. Zveza društev upokojencev Slovenije ima namreč več počitniških domov, ki so po zadnjih preureditvah pridobili nove kapacitete. Posebno pa se še vesele zidave novega objekta v Simonovem zalivu v Izoli, kjer bodo pridobili 300 novih ležišč. Vse priprave, podrobni projekti, gradbena dovoljenja in ostala potrebna dovoljenja morajo biti

urejena že do maja letos.

Prav gotovo ne bomo izdali skrivnosti, če povemo, da bo imela občinska zveza upokojencev Ljubljana Vič-Rudnik v marcu redni letni občni zbor, ko bodo izvolili novo vodstvo. V nadaljnjem delu pa jim lahko želimo manj kadrovske fluktuacije ter s tem vsestransko poživitev dejavnosti vseh upokojencev.

Občni zbor upokojencev na Krim- Rudniku

Upokojenci največje KS v občini Vič-Rudnik – in to na Krim-Rudniku so polagali po štiriletnem obdobju plodnega dela (1976–1979) svoj obračun. Dvorana upokojenskega kluba je bila polno zasedena.

Svoja poročila o delu so pripravili predsednik s tajnikom, sledilo je

finančno poročilo. Nato pa še posamezni odseki kot marljivi balinarji in odgovorni za izlete. Vsa poročila so bila dobro pripravljena in kažejo, da rudniški upokojenci razumejo uspešno delo društva upokojencev.

Razprava po poročilih je bila živahna in stvarna. Posamezniki so omenili vrsto misli, smernic in hopenj. Zastopnik KS se je poleg drugega dotaknil razdelitve preobsežne KS Krim-Rudnik – tako v tri ali štiri manjše. Ugotovljeno pa je, da šteje DU le nekaj nad 500 članov, četudi jih je v KS blizu 2.000. Zato apeliramo v našem glasilu, naj člani

skušajo pridobiti vsaj kakšnega člana. Zavedati se moramo, kaj nudi DU svojim članom, skrb pri zavarovanju, za vnaprej programirana mesečna zdravstvena predavanja in še podobna, ki morajo interesirati upokojenca. Upokojenci so pomemben člen v verigi naše skupnosti. Predsedujoči tov. Žagar je dal lepo pobudo: organizirati moški ali mešani pevski zbor. Sklenjeno je bilo, da bodo v klubskih prostorih občasno dana posamezna obvestila ali vabila in podobno. Vsak upokojenec naj bi bil seznanjen tudi z dogodki v svetu.

STANKO SKOČIR

IZ VELIKIH LAŠČ

Ob 30-letnici društva upokojencev

Iz vseh krajev naše domovine bremo novice in vesti o delovanju društva upokojencev, o njihovem žitju in bitju, o izletih in podobno, samo iz »klesičnega konca« – se tako malo sliši.

Res je skromnost lepa čednost in vsem je znan pregovor: »Lastna hvala, cena mala«, katerega smo se doslej strumno držali, vendar moramo tudi mi enkrat spregovoriti.

Društvo upokojencev v Velikih Laščah je bilo ustanovljeno 15. I. 1950, takrat kot podružnica DU centralnega društva v Ljubljani. Pobudnik je bil naš vojak Andrej Skulj z Griča, šolski nadzornik in ustanovitelj DU. Novembra 1975 so bila iz podružnic formirana samostojna društva. Vodja in duša našega društva je bila učiteljica Justina Jagodičeva, ki je vsa dolga težka povojna leta do dne 24. V. 1979, ko smo se od nje poslovili na letnem občnem zboru, vodila posle tajnika, predsednika in blagajnika.

V lepih in nadvse toplih besedah se je za njeno dolgotrajno, požrtvovalno in uspešno delo v imenu vseh članov in članic zahvalila nova tajnica Marija Paternostrova in ji zaželela še naprej krepkega in čilega zdravja ter zadovoljstva pri nadaljnjem njenem delu.

Justina Jagodičeva je bila vsak čas pripravljena pomagati z nasveti in delom pomoči potrebnim članom. Vsa

prizadevnost je bila usmerjena v korist in napredek društva.

Njena agilnost in neumorno delo ji ne da počitka. Pred kratkim je sestavila zgodovino Želimej, službenega mesta pisatelja Franca Finžgarja in njegovega rojstnega kraja.

Justina Jagodičeva je organizirala izlete vsako leto v razne pomembne kraje Jugoslavije in tudi preko meje. (Priredila je blizu 50 izletov). bili smo na Dunaju, Madžarskem, Nemčiji, večkrat na Koroškem in Italiji. Kot ljubiteljica planin in vneta turistka nas je peljala tudi pod Veliki Klek ali Grossglockner in še bi lahko naštevala vse mogoče kraje kamor nas je vodila. Pod njenim vodstvom smo potovali tudi v Tübingen in v Derendingen, kjer je deloval oče slovenske književnosti, naš rojak, prvi slovenski pisatelj Primož Trubar. Obiskali smo njegov grob v Derendingenu in položili nanj šopek naših rož.

Kdor se je udeležil izletov v dolgi dobi njenega vodstva, ta prav dobro pozna vso našo ožjo domovino. Za vsak izlet je pripravila izčrpno zgodovinsko predavanje oziroma razlago vseh znamenitosti krajev, objektov, najdb in podobno. Za dobro voljo je poskrbela s kakšno domisljico in anekdoto iz svojega vsakodnevnega potovanja in življenja.

Zato še enkrat tem potem prav iskrena zahvala za vse njeno požrtvovalno delo na kulturnem, organizacijskem in družbeno-političnem delu.

Tudi novo vodstvo DU nadaljuje delo zelo uspešno. Na razširjeni seji izvršnega odbora smo sklenili, da našo članico tov. Jagodičevu za njeno 30-letno delo pri društvu imenujemo za častno predsednico in ji podelimo častno listino. Letos so praznovali svoj visoki življenjski jubilej štirje osemdesetletniki, dve devetdesetletnici in 95 letnik naš član tovariš Janez Žužek – Turkov ata iz Dvorske vasi.

Vsem slavlencem so bila razdeljena skromna darila in čestitke z željo, da bi jim bilo zdravje naklonjeno še vrsto let. Bolnemu članu in poverjeniku Mirku Kobilici iz Podstrumca pa želimo čimprejšnje okrevanje in se mu zahvaljujemo za njegovo požrtvovalno delo v društvu.

Več članov našega društva se aktivno udeležuje pri vseh množičnih organizacijah in društvih npr. ZZB, SZDL, KUD, zadružništvu in prosveti in so pripravljeni po svojih močeh vsak čas pomagati in poprijeti pri delu za blaginjo in pomoč ljudstvu.

JAKLIČ ANICA